

Ižanga

Pirmasis šios knygos leidimas dienos šviesą išvydo paprašius vienam tėčiui – mūsų šeimos draugui. Jis su žmona augino tris nenuoramas vaikus. Prieš akis iškyla vaizdas, kai vaikai viešoje vietoje nesiliaudami zuja jam aplink kojas, o jis klausia manęs, kodėl niekas nesiima gero darbo – veiksmingai padėti tėvams mokyti vaikus kultūringai elgtis. Žinoma, yra galybė etiketo vadovėlių, tačiau, būkime atviri, dauguma jų labiau primena enciklopedijas negu lengvai skaitomas knygas apie vaikų auklėjimą. Tad kaip galėčiau padėti jam lengviau mokyti vaikus gerų manierų?

Nusprendžiau, kad jis sako tikrą tiesą. Aš mokiau vaikus gero elgesio visur, kur tik mes būdavome – stovyklavietėse, mokyklose, kaimo klubuose, – ir, atrodo, šios pamokos nenuėjo veltui. Niekas nenori viešai pasirodyti nevėkšla, netgi vaikai. Tėvai taip pat intuityviai jaučia, kad gerai išauklėtos atžalos gyvenime pasieks kur kas daugiau nei nekultūringos. Be to, ir patiems tėvams tėvystė teiks daugiau džiaugsmo. Mąstydamą apie tai supratau, jog gerų manierų gaires reikia išdėstyti taip, kad jas nesunkiai įveiktų užsiėmę tėvai. Kodėl į vieną knygą tiesiog nesurinkus su vaikais susijusių temų? Kodėl neišdėsčius jų „porcijomis“ kiekvienai dienai? Atrodė, kad tai nebloga mintis. Taip gimė knyga „365 pamokos kiekvienam kultūringam vaikui“.

Laukdama, kada pirmasis leidimas pasieks knygynų lentynas (tai įvyko prieš dešimt metų!), apie mūsų sukurtą praktinį vadovą kalbėjau su leidėju. Nekantravome išgirsti, kaip knygą įvertins skaitytojai, ir išklaudyti atsiliepimų tų tėvų, kuriems ji pasirodys naudinga.

Tuomet Niujorką sukrėtė siaubingi įvykiai – griuvo Pasaulio prekybos centro dangoraižiai „dvyniai“. Rugsejo 11-osios tragedija užvaldė mūsų mintis, tad leidėjas perspėjo nepuoselėti pernelyg didelių lūkesčių. Knyga turėjo pasirodyti maždaug po mėnesio, ir atrodė, jog vyraujant tokioms nuotaikoms leidinys apie gerą vaikų elgesį tikrai nepakankamai svarus, kad sulauktų daug dėmesio. Pasaulio akys bus nukreiptos į svarbesnius dalykus.

Atrodė, kad leidėjas nepakankamai įvertino mūsų atlikto darbo reikšmingumą. Nors neseniai įvykusi tragedija buvo didžiulė ir visas pasaulis galėjo jaustis tarsi „iš rankų palei-
dęs vairą“, aš ir toliau buvau įsitikinusi, kad galime kontroliuoti nors vieną gyvenimo sritį – mūsų elgesį namuose. Galime sukurti mandagaus ir malonaus elgesio „šventoves“. Galime nuspręsti į kitus žvelgti su pagarba ir nepamiršti pasilabinti ryte, prieš įeidami mandagiai pasibelsti į duris, o pokalbiai prie vakarienės stalo gali būti ne mažiau svarbūs negu tai, ką valgome. Tai padės į mūsų pasaulį – bent jau į mažutę asmeninę mūsų visatą – įnešti daugiau taikos. Iš tiesų, ar ne tokios knygos būtent tokiu metu reikia tėvams?